

understregedes betydningen af et integreret syn på de sociale og økonomiske aspekter af udviklingsprocessen.

Under den iøvrigt meget positive drøftelse introducerede Tyrkiet på vegne af 38 lande, heriblandt Danmark, Finland, Norge og Sverige, et resolutionsudkast, i hvilket generalforsamlingen erkender den betydelige rolle, UNICEF kan spille med hensyn til at opnå målene for det 2. udviklingstår. Generalforsamlingen godkender endvidere UNICEF's program og politik sigtende mod at beskytte og forberede den yngre generation inden for rammerne af den nationale udvikling. Der udtrykkes påskønnelse af den vægt, UNICEF lægger på at tilrettelægge sin bistand landevis, den øgede opmærksomhed, som UNICEF giver til fremme af integrerede programmer for børn inden for mere omfattende sociale og økonomiske udviklingsplaner, og den støtte, som UNICEF giver til uddannelse af nationalt personel i udviklingslandene. Endelig konstateres det, af UNICEF ville være i stand til at dække endnu større dele af børnenes udækkede behov, såfremt flere ressourcer blev stillet til rådighed, samtidig med at der appelleres til medlemslandene og andre givere om at forsøge at øge deres bidrag til organisationen.

Resolutionen blev enstemmigt vedtaget af udvalget og i plenarforsamlingen (2582 (XXIV)).

ad b) Drøftelsen af rapportens afsnit om afstraffelse af krigsforbrydere og personer, som har begået forbrydelser mod menneskeheden, koncentrerede sig om en resolutions tekst, som ECOSOC i resolution 1416 (XLVI) havde fremlagt for generalforsamlingen til vedtagelse.

Debatten blev først og fremmest præget af en række østlandes angreb på Forbundsrepublikken Tyskland, i hvilke det hævdedes, at der endnu fandtes mange personer, som ikke var straffede for deres forbrydelser under den anden verdenskrig, og krævedes, at der blev taget mere effektive skridt. Visse udviklingslande udtrykte deres tilslutning til resolutionen, men anførte med henvisning til Vietnam og Mellemøsten, at der også var begået andre og lige så alvorlige krigsforbrydelser siden afslutningen af anden verdenskrig. Resolutionsforslagets mod-

standere, heriblandt USA og UK, fremhævede, at den generelle problemkreds om afstraffelse af krigsforbrydere og personer, som har begået forbrydelser mod menneskeheden, endnu ikke var færdigbehandlet i menneskerettighedskommissionen og i ECOSOC, som bl. a. ikke havde haft lejlighed til at tage stilling til samtlige de i denne sammenhæng udarbejdede studier, og at forslaget i for høj grad syntes inspireret af konventionen om ikke-forældelse af krigsforbrydelser, som de ikke kunne tilslutte sig.

I resolutionens operative 1 opfordres alle berørte stater til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til en grundig efterforskning af krigsforbrydelser og forbrydelser begået mod menneskeheden, som defineret i ovenfor nævnte konvention, samt til identifikation, arrestering, udlevering og afstraffelse af alle endnu ustraffede forbrydere af her omhandlet art. I operative 2, 3 og 4 opfordres alle berørte stater til at undertegne eller ratificere konventionen; for så vidt angår de stater, som ikke kunne stemme for konventionen, burde disse undgå foranstaltninger, som ville modvirke dennes hensigt, samt snarest muligt tilslutte sig 1948-konventionen vedrørende folke- drab. I operative 5 henledes opmærksomheden på de særlige behov for internationale foranstaltninger med henblik på at tilsikre retsforfølgelse og afstraffelse af krigsforbrydere. I operative 6 opfordres medlemslandene og medlemmerne af særorganisationerne til at rapportere til generalsekretæren om foranstaltninger, som er taget til efterlevelse af nærværende resolution. I de to sidste paragraffer beslutter forsamlingen at anmode generalsekretæren om at forelægge en rapport om spørgsmålet til den 25. samling samt at give spørgsmålet prioritet under denne samling, med henblik på at overveje eventuelle yderligere skridt.

Resolutionsforslaget blev i udvalget vedtaget ved navneopråb med 63 stemmer for, 4 imod (Australien, Honduras, UK og USA) og 33 som afstod (heriblandt de nordiske lande). Fra dansk side forklarede man, at man ikke havde kunnet stemme for resolutionen, fordi konventionen om ikke-forældelse af krigsforbrydelser, hvortil der henvistes, efter dansk opfattelse omfattede for bredt et udsnit af forbrydelser og indeholdt politiske elementer uden tilknytning til straffelovgiv-